

[Inger Stilling Pedersen]

ter vil være en særdeles god forebyggelse af kriminalitet. Forebyggelse må være et nøgleord. Jeg kunne næsten have lyst til at sige, at politiets vigtigste opgave må være at være med i denne forebyggelse, at vi må lytte meget mere til de erfaringer, det har.

Jeg tror også, at holdningen til politiet er af stor betydning. Det er vigtigt, at børn og unge får det rigtige syn på politiet og dets opgaver, og hermed mener jeg en forståelse for, at det er vigtigt, at lov og orden sikres, for at et samfund skal fungere. Et godt forhold mellem børn og unge og politi har en stor forebyggende værdi. Jeg tror, vi skal sætte mange flere kræfter ind her og modarbejde den tendens, der er til at gøre politiet til noget, man skal frygte og være bange for, og som bare er ude på at ødelægge én.

Det er også nødvendigt at komme ind på alkoholproblemet. Ved vi noget om, hvor ofte alkoholmisbrug er skyld i kriminalitet hos børn og unge? Jeg tror, det er meget høje tal – og det, jeg har siddet og læst de sidste dage, bekræfter det – og jeg synes ikke, det harmonerer med den forebyggende indsats, vi har i dag, for det er børn og unge, der betaler prisen for vores mangel på holdning, på en egentlig alkoholpolitik.

Når børn og unge er kommet ud i kriminalitet, kan der ikke gøres nok for at få dem ud af den. En gang kriminel, altid kriminel, bliver der ofte sagt. Jeg vil gerne understrege, at jeg tror ikke, det er rigtigt. Hvis vi arbejder ud fra dette slogan, reducerer vi mulighederne for at hjælpe, og det væsentlige må være at hjælpe. Spørgsmålet er så bare, hvordan vi bedst gør det. Kriminalitet må altid betragtes som en meget alvorlig sag. Børn og unge må ikke få det indtryk, at det, de har gjort, ikke betyder så meget. På den anden side må de heller ikke få en fornemmelse af, at de er stempet, at de er anderledes, for det vil bare føre ud i ny kriminalitet.

Men spørgsmålet er, om vi gør nok for at hjælpe unge, der er kommet ud i kriminalitet, og som gang på gang får tiltalefrafald. Kristeligt folkeparti mener nej. Det nytter ikke, at unge får at vide, at det nu er sidste gang, de får tiltalefrafald, når de ved, at det ikke passer. Den slags rygtes meget hurtigt og er med til at fjerne respekten for det bestående samfund.

Det er farligt, hvis ordene »der sker jo ikke noget« breder sig. Men hvad gør vi for at hjælpe unge, inden det er for sent, inden de er kommet for langt ind i kriminaliteten, hvor de er meget svære at redde, som vi ved? Jeg har talt med flere kriminalbetjente, der har sagt: bare det var muligt på et tidligere tidspunkt at gøre noget for at få de unge til at forstå alvoren i det, de har gjort, for så var det muligt at hindre dem i at blive egentlig kriminelle. Nu gribes der ikke ind, før det er for sent; alvøren går for sent op for de unge, siger man.

Kristeligt folkeparti mener, det er nødvendigt, at unge altid forstår, at en kriminel handling er alvorlig, at alle kræfter sættes ind på at redde den enkelte unge, der er kommet ud i kriminalitet. Det nytter ikke med betinget tiltalefrafald, hvis der intet sker, når betingelserne overtrædes; så må man hellere lade være med at give de betingelser. Er det den rigtige form for hjælp, vi i dag tilbyder unge kriminelle, eller trænger vi til nye initiativer? Det har vi jo hørt noget om, og jeg vil igen understrege, at jeg synes, det var godt at høre.

Jeg vil også gerne understrege, at vi må sætte stærkere ind på at hjælpe, ikke på at straffe. Vi har en fornemmelse af, at man i dag ofte bare lader stå til, indtil det er for sent. Jeg tror, det er nødvendigt i hvert enkelt tilfælde – jeg vil næsten sige: uanset hvad det måtte koste – at det gøres muligt at redde hver eneste ung, der er kommet ud i kriminalitet.

Prisen for en lang kriminel løbebane er både menneskeligt og økonomisk særdeles høj, og det vil altid være billigere for samfundet at hjælpe en ung ud af kriminalitet. Vi vil gerne se på alternativer til institutionerne, herunder private hjem. Jeg ved godt, det er svært, men måske er det muligt at finde hjem, som vil ofre deres tid og kræfter, selvfølgelig mod den betaling, der skal til, for at prøve at hjælpe og rette unge op, og det må gerne være steder, hvor det er muligt at få del i et praktisk stykke arbejde.

Jeg synes, det er forkert, at ganske unge kriminelle anbringes sammen med ældre, erfarne kriminelle. Det bør aldrig finde sted, for det kan kun være med til at fremme kriminalitet.

Vi finder det vigtigt, at de unge bevarer kontakten til deres hjem, at hele familien er